

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău – L. Barbos

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Vascan, Eu. Fistican și Vl. Clima

ÎN C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic și Dumitru Mardari

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Adașan Vasile, prin intermediul avocatului Tocan Rodion împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la stabilirea perioadei de activitate din cadrul Batalionului Separat (special) de escortă și pază al Comisariatului General al Poliției mun. Chișinău și respectiv al Direcției de Poliție mun. Chișinău începând cu 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 ca perioadă de activitate cu avantaj cu aplicarea coeficientului 2, stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada de timp începând cu 01 octombrie 1993 până la 29 iunie 2015 cu includerea perioadei de la 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 cu avantaj, recalcularea, stabilirea și achitarea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne, reieșind din recalculul vechimii în muncă începând cu 29 iunie 2015,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, prin care acțiunea împotriva Inspectoratului General al Poliției a fost admisă, iar împotriva Ministerului Afacerilor Interne respinsă

c o n s t a t ă :

La 28 aprilie 2016 avocatul Tocan Rodion, împuternicit prin mandatul din 18 aprilie 2016 să acorde asistență juridică cu dreptul de a depune cerere de chemare în judecată (f.d. 3), a depus în interesele lui Adașan Vasile cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la stabilirea perioadei de activitate din cadrul Batalionului Separat (special) de escortă și pază al Comisariatului General al Poliției mun. Chișinău și respectiv al Direcției de Poliție a mun. Chișinău începând cu 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 ca perioadă de activitate cu avantaj cu aplicarea coeficientului 2, stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada de timp începând cu 01 octombrie 1993 până la 29 iunie 2015 cu includerea perioadei de la 30 iulie 2010

până la 25 iunie 2015 cu avantaj, recalcularea, stabilirea și achitarea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne, reieșind din recalculul vechimii în muncă începând cu 29 iunie 2015.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Tocan Rodion a indicat că Adașan Vasile a activat în organele afacerilor interne începând cu 01 octombrie 1993.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 436 ef din 26 iunie 2015 Adașan Vasile a fost eliberat din funcția de șef al Direcției Management Operațional al Inspectoratului Național de Patrulare în temeiul art. 47 alin. (1) lit. c) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 la împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

În decursul activității în cadrul organelor afacerilor interne, ulterior în Poliție, Adașan Vasile a activat în diferite funcții, iar de la 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 în calitate de comandant al Batalionului special de escortă și pază a Direcției de Poliție mun. Chișinău, iar această perioadă urmează a fi calculată cu înlesniri, aplicând coeficientul 2.

A indicat că reclamantul a fost responsabil nemijlocit pentru asigurarea condițiilor de escortă și pază a persoanelor reținute și arestate, iar colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală, în prezent au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru 1 lună în serviciu.

A concretizat că penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entități care cad sub incidența prevederilor pct. 8 Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Practica constantă a Curții Supreme de Justiție a statuat că pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

Avocatul Tocan Rodion cere în interesele lui Adașan Vasile obligarea Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției să stabilească perioada de activitate din cadrul Batalionului separat (special) de escortă și pază al Comisariatului General al Poliției mun. Chișinău și respectiv al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției începând cu 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 ca perioadă de activitate în condiții avantajoase cu aplicarea coeficientului 2; obligarea părților să recalculeze vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada de la 01 octombrie 1993 până la 29 iunie 2015 cu includerea perioadei de la 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 în condiții avantajoase și obligarea recalculării, stabilirii și achitării pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne, reieșind din calculul vechimii în muncă începând cu 29 iunie 2015 (f.d. 4-7).

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Tocan Rodion în interesele lui Adașan Vasile împotriva Inspectoratului General al Poliției.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i stabilească lui Adașan Vasile perioada de activitate din cadrul Batalionului separat (special) de escortă și pază al

Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău și respectiv al Direcției de Poliție a mun. Chișinău începând cu 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 ca perioadă de activitate cu avantaj, aplicând coeficientul 2.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să-i recalculeze lui Așașan Vasile vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne pentru perioada de la 01 octombrie 1993 până la 29 iunie 2015 cu includerea perioadei de la 30 iulie 2010 până la 25 iunie 2015 în condiții avantajoase.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să recalculeze, stabilească și să achite lui Așașan Vasile pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne, reieșind din recalculul vechimii în muncă începând cu 29 iunie 2015.

S-au respins pretențiile lui Așașan Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne (f.d. 58-59, 66-73).

La 25 octombrie 2016 reprezentantul Andriuța Valentin, împuternicit prin procura din 04 aprilie 2016 de a reprezenta interesele în instanțele judecătorești cu dreptul de ataca hotărârea judecătorească (f.d. 25), a înaintat în interesele Ministerului Afacerilor Interne apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, iar la 11 aprilie 2017 a depus apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 64, 85-91).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 21 iunie 2017 a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 octombrie 2016 (f.d. 103-113).

În motivarea soluției instanțele de judecată au reținut că colaboratorii care efectuează serviciul de pază, escortare și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) au dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se 2 luni vechime în muncă pentru 1 lună de serviciu în ordinea prevăzută de pct. 8 Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar.

Instanțele de judecată au respins argumentul că Batalionul Separat (special) de escortă și pază al Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău și respectiv al Direcției de Poliție mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției în care a activat Așașan Vasile nu este o subdiviziune a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, pe motiv că această instituție cade sub incidența pct. 8 Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Instanțele de judecată au respins argumentul Inspectoratului General al Poliției precum că acțiunea este prescrisă, în condițiile în care dreptul la pensie este imprescriptibil și cât timp persistă acest drept, titularul are posibilitatea de a înainta acțiune în vederea ajustării avantajelor ce rezultă din acest drept. Caracterul imprescriptibil al dreptului la recalcularea vechimii în muncă se relevă prin faptul că acesta este un drept personal, astfel încât exercițiul său nu poate fi limitat în timp și nu este susceptibil de a fi pierdut prin neuz.

La 09 august 2017 reprezentantul Andriuța Valentin a depus în interesele Inspectoratului General al Poliției recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs reprezentantul Andriuța Valentin a indicat că Adașan Vasile a solicitat Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției recalcularea vechimii în muncă pentru perioada cuprinsă între 30 iulie 2010 – 25 iunie 2015.

Instanțele de judecată neîntemeiat au obligat Inspectoratul General al Poliției de a recalcula vechimea în muncă pentru perioada anterioară creării acestei instituții, deoarece Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 a intrat în vigoare la 05 martie 2013, astfel recurentul fiind obligat să recalculeze vechimea în muncă pentru perioada în care nu era creată ca instituție și nu avea calitatea de angajator al intimatului în perioada de la 30 iulie 2010 – 05 martie 2013.

Până la 05 martie 2013 calitatea de angajator a lui Adașan Vasile a avut-o Ministerul Afacerilor Interne, iar instanțele de judecată nu au ținut cont că cererea prealabilă a fost înaintată anume acestei instituții.

În Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 nu este specificat expres Inspectoratul General al Poliției ca organ de pensionare, fapt ce denotă că recurentul nu poate fi obligat să recalculeze, stabilească și să achite pensia pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

A precizat că Adașan Vasile a activat în funcție de conducere a subdiviziunii și această funcție nu poate fi considerată ca o exercitare a serviciului în izolatoare de detenție provizorie, închisori.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 septembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, dar intimatul nu a prezentat referința în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 17 iulie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat Inspectoratului General al Poliției copia deciziei din 21 iunie 2017 (f.d. 114), fapt ce denotă că recurentul

declarând recursul la 09 august 2017, s-a încadrat în termenul de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de reprezentantul Andriuța Valentin, care a fost împuternicit de Inspectoratul General al Poliției prin procura din 02 ianuarie 2017 să-i reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de ataca hotărârea judecătorească (f.d. 126), recurentul fiind partea în proces împotriva căreia a fost declanșată acțiunea civilă, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea

recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că cererea de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin este întemeiată, în drept, pe temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, reprezentantul Andriuța Valentin a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin în cererea de recurs poartă caracter declarativ și

nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Luiza Gafton

Judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari